

DISPUTATIO JURIDICA
DE
SEQUESTRO.

QUAM
DIVINÂ ANNUENTE GRATIÂ,

PATROCINANTE

VIRO

MAGNIFICO, NOBILISSIMO, AMPLISSI-
MO, CONSULTISSIMO ATQ; EXCELLEN-
TISSIMO

DN. GEORG-ADAMO Struben/
JCTO AC PROF. PUBL. FAMIGERATIS-
SIMO, ACADEM. H. T. RECTORE, CONSI-
LIARIO SAXONICO, DICASTERII PRO-
VINCIALIS ET SCABINATUS
ASSESSORE,

DN. PATRONO, PRAECEPTORE ATQ; PROMOTORE
SVO, OMNI HONORIS AC OBSERVANTIÆ CUL-
TU ÆVITERNUM COLENDO.

IN AUDITORIO JURIDICO

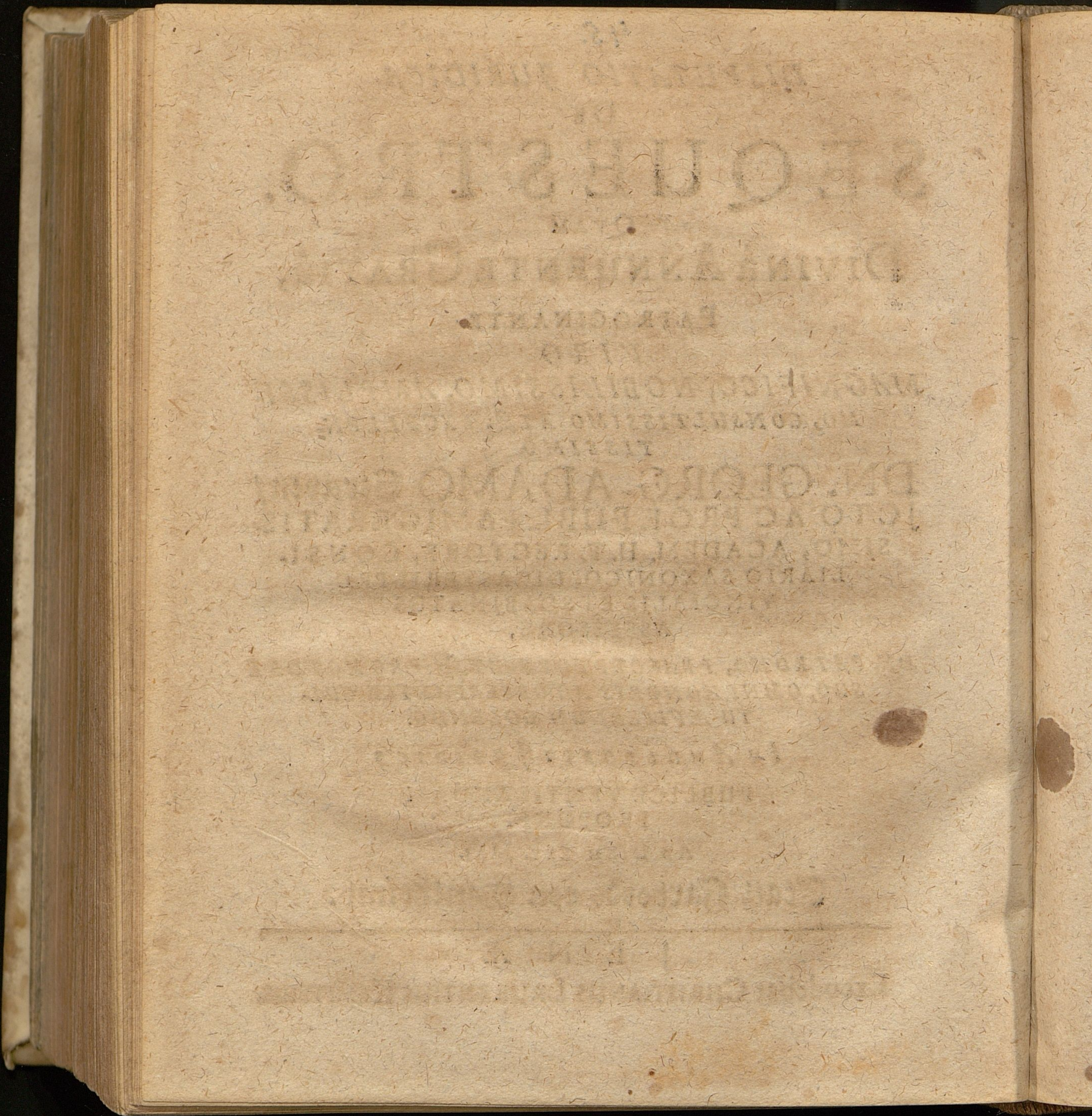
PUBLICE VENTILANDAM
PROPONIT

AD DIEM XXV. MAJ.

Statz Harbort von Wintheimb.

J E N Æ

Excudebat CHRISTIANUS LAURENTIUS KEMPFIIUS

IN NOMINE
DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

Proem.

Alcibiades, cum ab Atheniensibus, è Sicilia, ut ad objecta sibi crimina responderet, citaretur, dixisse fertur: *stultum esse litigare, cum fugere possis.* Replicantibus amicis, Annon patriæ de se judicaturæ confideret? Respondit: *Ne patri quidem crediderim; metuendum enim, ne fors imprudens, albi calculi loco, nigrum submitteret.* *Plutarch. in Vit. Alcibiad.* Novus vir prudens, incertum esse litium exitum, certas curas, certas expensas. Non absimiles enim videntur litigantes Chymicis, qui laboriosè quærunt lapidem, donec omnia dilapidant. *Vid. Besold. in Thesaur. Practic. Voc. Alchymie.* Hinc verè Stephan. à Nathen. *in Justit. Vuln. Curat. part. 2. tit. 2. c. 4. ex Simon. d. Practis.* Litigatio opus esse sacco, plenò pecuniæ, patientiæ & Juris. Non unica enim hic expensa est: quotidianæ summulæ, quæ temporis progressu, ultrà quàm quis computet, augentur: ita, ut dum credita petuntur, propria perdantur. Hæc perpendens Martialis.

Et judex petit, & petit Patronus,
Solves, censeo, Sixte creditori.

Unde etiam est, quod nec Prætor improbet factum ejus, qui tanti habuit re suâ carere, ne propter eam soepius litigaret. Hæc enim, inquit, verecunda cogitatio

tatio ejus, qui lites exsecratur non est vituperanda
l. 4. §. 1. de alien. jud. mut. causa. Cum verò rerum hu-
 manarum conditio, ut ab omni planè lite abstinea-
 mus, non patiatur, *Grot. de Jur. bell. & Pac. lib. 1. c. 2. n. 8. & lib. 2. c. 23. n. 13.* idè ad refrenandam partium
 malitiam, & ne pendente judicio res litigiosa dilapi-
 detur aut alienetur, & ita per frustrationem alterius,
 judicium elusorium reddatur, varia à jure introducta
 sunt remedia; quorum in numero cum non ulti-
 mum sibi vindicet locum SEQUESTRUM, ejus ma-
 teriam hac vice, annuente DEO, pro ingenii tenuita-
 te, brevibus tractandam assumpsimus. Sit igitur

THES. I.

Etymo-
 logia.

Sequestrum Modestinus dictum putat,
 quod occurrenti, & quasi sequenti eos, qui
 contendunt, committitur. *l. sequester 110. ff. de
 Verb. Sign.* A sequendo igitur (non, ut alii, à
 secando, quod sequester litigantes quasi secet
 & dirimat,) deducitur. Et quidè, alii ita appel-
 latum volunt, quod fidem sequestris utraq; pars sequatur. *Gell.
 lib. 20. c. 11.* Modestinus autem *d. l. quod sequester partes seu liti-
 gatores sequatur, earumq; voluntatem approbet, atq; ita qua-
 si ultrò partium contendentium voluntati & de se conceptæ
 fiducia occurrat.* *Cujac. & Suv. ad d. l. 110. de V. S. Add. Gædd.
 ad rubr. repet. in tit. x. de Sequestr. possess. & fruct. n. 6. Vincent.
 Caroc. Tr. de Sequestr. part. 1. q. 2.* Sequestrum namq; non est,
 nisi tertius voluntatem partium acceptet, & munus sequestris
 in se suscipiat. *Clud. Tr. de Sequestr. c. 1. n. 5. & 6. Petr. Greg. Tho-
 los. in Synt. jur. Univers. lib. 23. c. 3. n. 5.* Sequestri verò & Seque-
 strationis vocabula, quamvis à se invicem ut jus à facto di-
 stent, usus tamen,

Quem penes arbitrium est & vis, & normaloquendi,
 hodiè ea confundit. *Gædd. d. l. n. 3.*

TH. II.

Non uno autem modo vox sequestris accipitur, I. enim *mia.*
 idem est, quod media persona, sive conciliator qui dissidentes *1.*
 partes ad pacem reducere curat. Sic Moyses. Ego, inquit, se-
 quester & medius inter vos fui, & D E U M. *Deut. V. vers. 5. &*
 Tertull. de Christo Salvatore. Hic sequester D E I atq; homi-
 num, *Lib. de Resur. Carn.* II. Idem est quod custos sponsionis, *2.*
 apud quem duo sponsione certantes, rem eâ lege deponunt,
 ut præmii loco victori tradatur. *l. 17. §. f. & l. seq. ff. Præscr.*
Verb. Cujac. ad d. l. sequester. de V. S. Exemplum habemus apud
 Virgil. *Ecclog. 3.* III. Denotat eum apud quem res litigiosa, *3.*
 donec de eventu litis constet, deposita est: *d. l. 110. l. 6. l. 7. ff. de-*
pos. Nobil. atq; Excell. Dn. D. Hahn. Præceptor & Patronus meus
devenerandus in not. ad Wes. d. t. n. 6. Alio planè in significatu *4.*
 sequestris voce utitur Cicero, quando ait: Quò sequestre in
 ipso iudice corrumpendo est usus? it: Jam id quoq; ad cor-
 rumpendum iudicium pertinet: Sed quid opus erat ad eam
 rem iudice sequestre? *in Orat. pro Cluent. & in Verrem. In pro-*
em. Qui aut sequestres, aut interpretes corrumpendi iudicii
 solent esse. Quibus in locis, & alibi apud Ciceronem, sequester
 denotat eum, apud quem pecunia corrumpendi iudicii aut
 tribuum ergo deponebatur, ut suffragia obtinerentur. *Alex.*
Scot. appar. lat. ling. h. verb.

T H. III.

Appellari Sequestrum, (olim Sculna qs. Seculnana, di- *Synonymi.*
 ctum, ut ex P. Lavinio libro de verbis sordidis refert Gellius l. 20.
 c. 11. Germanice Hinterlegung) vulgò etiam solet arrestum,
 (Kummer) adeò ut hanc & Sequestri doctrinam multos peni-
 tus confundere testetur *Berl. Concl. 73. n. 2. & 3.* Hinc etiam
part. 1. Diff. jur. Civ. & Sax. Christophori Zobelii. diff. 44. n. 8.
 tradit Bernh. Reinhard. Nihil ea inter se differre, nisi sono, &
 vocabulis, quod Sequestrum vox Latina, arrestum autem sit
 vox Gallici idiomatis. Idem de voce sequestri, saximenti, &
 arresti scribit Sigism. Scaccias *de Judic. lib. 1. c. 38. n. 1.*

T H. IV.

Differunt tamen hæc duo remedia, I. Genere, Seque- *Seque-*
 A 3 strum strum,

quomodo
differat
ab arre-
sto?

- strum enim depositio quædam est, *l. 6. ff. depos.* Arrestum est quasi realis quædam citatio sive manuum injectio & impedimentum, ne res aut persona à loco vel statu suo moveatur; *Gail. Tract. de Arrest. Imp. c. 1. n. 2. § 15. Gædd. ad d. rubr. de Sequest. poss. n. 20.* II. **Objecto**, Sequestri enim objectum est tantum res litigiosa, *d. l. 110. de V. S.* Arresto detinetur, quæcunq; res, ita, ut nobis invitis ex loco illo, negotiò nondum sopitò auferri non possit. *Clud. d. Tr. c. 2. n. 6.* III. **Finis**, sequestrum fit causa custodiæ: Arrestum autem hunc in finem interponitur, ut arrestatus debitum solvat. *Gail. d. l. n. 15.* IV. **Modo procedendi** in arresto enim trina renovatio requiritur, *Carpzov. in Juriss. Rom. Saxon. part. 1. Const. 30. def. 1. n. 7.* in sequestro non item. *Berl. d. Concl. 73. n. 6.* V. **Effectu**, Sequestrum enim tantum fit ad avertendum periculum, & sui juris conservationem, *Guid. Pap. Decis. 246. n. 4.* Arrestum autem etiam hanc ob causam interponitur, ut creditor arrestandans pignus Prætorium & jus prioritatis consequatur *Berlich. part. 1. conclus. 74. n. 140. Carpz. all. loc. & l. 4. resp. 35. n. 2. Raubart. part. 1. q. 4. n. 1. Coler. de proc. exsec. P. 3. c. 11. n. 51. § 53.* Frequens verò est ob affinitatem à sequestratione ad arrestum argumentatio, eò usq; firma & concludens donec diversitatis ratio manifestatur: uti monet *Mævius tract. d. arrest. c. 1. n. 16.*

Th. V.

Quomodo à depo-
sito?

- Dictum Th. precedente, sequestrum esse speciem depositi. Est enim depositi vox nomen generis, cujus sunt duæ species, Sequestrum, & depositum in specie ita dictum. *Bachov. in not. ad Wes. tit. depos. n. 6.* Differt igitur à deposito: I. quod depositum sit cujuslibet rei; Sequestrum autem tantum consistat in re litigiosa *d. l. 110. de V. S.* II. Depositum fieri possit ab uno; Sequestrum non nisi à pluribus. *l. 6. ff. depos. Wesemb. in π. tit. depos. n. 6.* Sequestrum enim fit, cum res in controversiam deducitur; uti igitur unus secum controvertere nequit; ita nec unus sequestrare poterit. Tertius igitur eligitur apud quem consensu utriusq;, vel etiam judicis autoritate, res deponatur. III. Quod depositum rei communis, quilibet

bet deposuisse censeatur pro sua parte: Sequestrum autem unusquisq; in solidum. *l. 17. pr. ff. depos. Clud. d. Tract. c. 2. n. 12.*
IV. Depositarius possit restituere depositum deponenti, etiam eo invito: Sequester non nisi decisâ lite, aut justâ causâ interveniente. *l. 5. §. 2. ff. deposit. Caroc. q. 5. princip. q. 5. Clud. c. 10. n. 47.* Differre etiam volunt nonnulli in eo, quod depositum sit tantum rei mobilis, Sequestrum etiam immobilis *Treutl. Disp. 26. th. 8. lit. C.* item, quod in sequestratione, maximè voluntaria, possessio transferatur; in deposito non. Quæ tamen differentix nullæ sunt, cum nec à deposito res immobiles penitus excludendæ, nec sequestratione, licet voluntariâ, possessio transferatur, de quo *Th. 24.*

TH. VI.

Quomodo ab aliis affinibus remediis. Affinis etiam sequestrationi est, missio in bonorû possessionem ex primo decreto, item præceptum de non alienando, nec non pignoriatio Imperii, à quibus tamen, quomodo differat, tradunt *Clud. d. c. 2. n. 15. & seqq. Gædd. c. 1. n. 19. Coler. d. p. 3. c. 11. n. 10. Sickingh. ad C. d. prob. sequestr. n. 11.* Illud tantum de inhibitione sive præcepto de non alienando notabimus, quod, cum illa sit minus sequestratione, & ipsa pars litigans rem & ejus administrationem, alienatione tantum inhibita, retineat. *Clud. d. l. n. 23.* Ideoq; facilius illa inhibitió decernitur, quam sequestratio, nec regulæ prohibitæ sequestrationis ad inhibitionem pertinet. *Coler. d. process. execut. part. 3. c. 11. n. 12.* Unde etiam *Carpzovius lib. 1. respons. 19. n. 16.* scribit. *Curias provinciales in Electoratu Saxon. acquiescere inhibitionibus nec ad sequestrationem facile procedere.* Præterea sciendum, quod sequestratio quando non habet locum peti possit, ut res, in quibus aliquid juris quis habet, aut habiturum se confidit, describantur per *l. 1. §. pen. de ventr. in poss. mitt. l. 15. de reb. aut. jud. poss. Bartol. ad tit. C. de seq. poss. Sich. & Gilken. ibid. Vid. etiam text. in l. pen. §. ult. ad L. Falc. & Anton. Fabr. C. L. 4. t. 3. d. 1. & 4.* Intelligendum verò hoc de descriptione, quæ fit sine injuria possidentis, ut si fructus describerentur, non verò perveniendum ad injuriosam, quæ secreta patrimonii revelentur, ut monet *Bl. ad eund. tit. C. per l. 2. C.*

2. C. quand. & quib. quarta. Quod incommodum detegenda-
rum facultatum, averti, & tamen finis & scopus res salvas ha-
bere jus petenti, potest obtineri sigillatione ostiorum, auto-
ritate judicis factâ. *Rutg. Ruland. p. 4. l. 4. c. 5. n. 5.*

TH. VII.

Definitio.

Expositâ Ethymologiâ, Homonymiâ, item quomodo
ab iis, quæ Sequestro affinia sunt, differat, sequitur definitio.
Est autem Sequestrum depositum rei litigiosæ, apud tertium
custodiendæ & lite sopita reddendæ, *l. 6. ff. depos. l. 110. de V. S.*
Magnif. Dn. Præses Exerc. 16. th. 26. Perez in prælecl. ad C. tit. de
prob. pecun. sequestr. Similiter sequester definitur in Eccl. Ba-
silicorû his verbis: *Μεσεγνητής ἐστὶ κυρίως ὅ τινι πολλοὶ εἰς*
ὀλόκληρον παρέθεντο πρᾶγμα ὅτι δήλω ὄρω ἔ Φυλάξαι ἔ
δοποδῆναι. i. e: Propriè sequester est, apud quem plures in-
solidum rem deposuerunt, certâ conditione custodiendam &
reddendam. *Lib. 14. tit. de sequestr.*

TH. VIII.

Divisio.

Constituitur Sequestrum, vel publicâ authoritate, vel
privatâ partium conventionem, & voluntate *Matth. Wesemb. in*
Comm. ad C. h. t. n. 5. Hinc aliud est voluntarium, quod & con-
ventionale, item extrajudiciale vocatur, aliud necessarium,
aliàs judiciale. *Gædd. de Seq. poss. c. 1. n. 80.* Prætorium enim
non est species à judiciali distincta: Mixtum verò quod Re-
buffus tradit, non videtur admittendum. *Clud. c. 3. n. 5.* **Vo-**
luntarium est depositum rei litigiosæ, quod partium con-
ventionem fit. **Necessarium**, quod à judice ex causa justa de-
cernitur. *Magnif. Dn. Præses d. l.* Varias definitiones affert &
refutat *Gædd. d. l. n. 81. & 82.*

TH. IX.

*Personæ,
quæ pos-
sunt seque-
strare.*

Sequuntur nunc personæ, quæ possunt sequestrare, &
apud quas sequestro res poni potest. Sequestrare autem pos-
sunt sequestrationem voluntariâ omnes, qui sunt sui juris, & re-
rum suarum administrationem habent. Hinc **Paterfamilias**,
(uti & **Materfamilias**, *arg. l. 1. de Ræg. Jur. l. 6. C. de revoc. don.*
l. 8. C. de pact. convent. tam super dot.) quin sequestrare pos-
sit,

sit, dubium nullum est, cum enim alienatio rerum suarum
 ipsis sit permessa, *l. 21. C. Mandat.* omnino & sequestratio con-
 cedenda. Sed & **filiusfamilias** (attentâ tamen peculiorum
 distinctione, vid. *Magnif. Dn. Pres. Exerc. 7. th. 5.*) sequestrare
 potest. *l. 18. ff. de Judic. l. 19. ff. depositi.* item Prædo & fur. *l. 1.*
§. 39. ff. Eod. Nec obst. l. 31. Eod. **Non pupilli**, cum rerum sua-
 rum administrationem non habeant, nisi cum tutoris autho-
 ritate, *pr. Institut. de aut. Tutor.* **multò minus infantes**
 ne quidem cum tutoris autoritate *§. 8. §. 10. Institut. de Inut.*
stipul. **Non prodigi** quibus bonis interdictum est. *l. 2. C. de*
Cur. furios. l. 5. §. 9. de Reb. Eor. qui sub tut. **Non extremè**
ebrii: mortuo enim & furioso æquiparantur *Can. sane 7. C. 15.*
q. 1. Can. venter 5. Dist. 35. **Non servi** *l. 33. ff. depos.* Nec obst.
 quod possint deponere *l. 1. §. 27. ff. Eod.* Per depositum enim,
 jus Domini, uti in sequestro, deterius non redditur. Seque-
 strum porro judiciale magistratus competens decernit. Add.
Rutger. Rulant. d. commissar. p. 4. l. 4. c. 5. n. 5.

T H. X.

Sequestrari potest res litigiosa, non solum penes libe- *Apud quæ*
 rum hominem, sed etiam servum *l. 1. §. 18. l. 21. §. 1. Deposit & sequestra-*
 filiumfamilias *l. 1. §. 42. l. 21. pr. ff. Eod.* Etiam pupillum *l. 1. §. ri possit.*
15. ff. Eod. Apud ipsum quoq; judicem, (modo ex rei conditio-
 ne sit aptus ad sequestrationis administrationem *Clem. un. de*
Seq. fruct. ibiq; Gæd. n. 65.) in causa in quâ judicaturus est. *l. 11.*
§. 1. ff. ad Exhib. l. 11. §. 2. ff. de recept. arb. Caroc. quest. 5. pr. q. 3.
n. 3. & 4. Aliquando si cum aliquâ partium contendentium
 haberet inimicitias, aut, factâ sequestratione, affinitate jun-
 geretur parti, potest mutari sequester. *Sichard. in C. b. t. n. 16.*

T H. XI.

Materia sequestrationis, est omnis res litigiosa, non tan- *Materia*
 tum mobilis, sed & immobilis, *c. 2. & 3. x. de Sequestr. poss. & sequestr.*
fr. Nam & hæc tradi potest, *l. 2. §. 2. l. 8. de Act. Empt. & custodi-*
ri. l. 1. §. 1. Commod. l. 11. de per. & Comm. rei Vend. & eadem,
 distrahi possunt, ac propter bona immobilia frequentius me-
 tus armorum incutitur. *Ord. Cam. p. 2. t. 21. pr.* Opponi po-
 B tisi-

cissimum solet *l. 5. C. Quor. appell. non recip.* Ubi exsecutore
 excedente modum sententiæ, interpositâ contra exsecutorem
 appellatione, si lis fuerit de re mobili, illa interim apud se-
 questrem deponenda est; Si verò lis fuerit de re immobili,
 fructus percepti tempore appellationis vel post appellatio-
 nem, interim dum tractatur causa appellationis, sunt apud se-
 questrem deponendi. Quâ distinctione non videtur fuisse
 opus, si prædia æquè ac res mobiles sequestrari possent. Ve-
 rùm considerandus rectè casus, qui *in d. l. 5.* proponitur. Ni-
 mirùm, cum sententia in rem iudicatam tranierit, & exsecu-
 tio instituta, præsumitur appellatio malitiosè esse facta, in-
 eum tantùm finem, ut appellans interea lucretur fructus *argt.*
l. 2. C. de fals. Quia tamen licita est appellatio respectu exces-
 sus, & modi exsecutionis: ideò fructus tantùm prædii, qui ut
 sequestrantur necessitas hoc casu exigit, non ipsum prædium,
 ratione cuius lis omnis per rem iudicatam est sopita, deponi-
 tur apud sequestrem. Non igitur, quod *in d. l. 5.* habetur de ca-
 su, quando ab exsecutore qui modum excessisse dicitur, appel-
 latum est, ad alios casus sequestrationis est extendendum.
Gædd. ad d. Rubr. n. 10. Dissentit *Car. p. 3. q. 9. Giph. ad l. un.*
C. de prohib. pec. sequ. Donell. lib. 24. Comm. c. 4. Joh. Honor. von
Alex. com. jur. can. h. t. n. 5. 6. Non tantum corporalis, sed &
 incorporalis uti servitutes, & alia jura incorporalia, *l. 1. pr.*
depos. Ordin. Camer. part. 2. tit. 21. §. Ob auch in obberühre-
 ten etc. *Gædd. d. l. n. 13.* Non tantum allodialis, sed & feu-
 dalis *arg. clem. un. d. sequestr. poss. Clud. c. 8. n. 14.* non tantum
 res, sed & ipsæ personæ, si de eis controversia sit. *l. 3. §. f. de*
lib. exhibend. c. 8. d. restit. spoliat. c. 14. de sponsal. Quærit hic *Ca-*
roc. part. 1. quest. 6. princ. qu. 3. **An cadaver hominis possit**
sequestrari? Et dicit, Angelum terribiliter tenuisse, quod
 sic. Rectius tamen negatur; tum, quia cadaver non est in com-
 mercio; tum, quia de eo lis nulla esse potest. *Wesem. ad C. h. n.*
v. n. 7. Clud. c. 8. n. 17. Qui verò pro debito civili cadaver se-
 questrari posse asserunt, de arresto potiùs, quàm sequestratio-
 ne loqui videntur. Quamvis nec hoc admittendum, per *Nov.*
60. c. 1. §. 1. l. 6. Et auth. item qui domum C. de Sepulch. Viol. Inter-
 est enim Reipubl. ut cadavera quàm citissimè sepeliantur *l. 43.*
d. re-

2. Personæ

d. relig. Carpz. J. R. S. part. 1. Const. 30. def. 22. n. 2. Quam itidem hic posset, **An valeat conventio, ut in casum non secutæ solutionis, certâ die faciendæ, vel ipse debitor, vel omnia ejus bona officio judicis sequestrantur?** Et quidem in bonis & rebus debitoris hæc conventio facilius admitti potest. *argt. l. 3. C. de Pign.* Si enim pactum de ingrediendo & acquirendo possessionem, propriâ authoritate creditoris valet, multò magis valebit contractus partium, de sequestrando bona debitoris, mediante judicis officio, in eventum non præstitæ fidei. *Gilhaus. in arbor. Judic. c. 10. §. 3. n. 32.* Videtur enim hac conventionem omnium bonorum hypotheca contineri, ut ideò eò intuitu, ex eventu incipiant quoq; omnia litigiosa fieri. *Gædd. in Thesib. de Sequ. propositis. tb. 15.* Quæ tamen sequestratio non necessaria, sed voluntaria erit: Cum judicis officium, non ex sequestri illius natura, sed ex placito contrahentium adhibeatur. *Idem in Repet. ad c. 1. §. de Sequest. possess. n. 113.* Personæ verò ipsæ, hoc in casu sequestrari non possunt. Non quidem exinde, quod nemo sit membrorum suorum dominus. *l. 12. C. de Obl. & Act.* Et homine libero res plane indigna sit, ut ad factum præcisè obligetur *l. 72. ff. de Verbor. Oblig.* Aliàs enim neq; obses dari, nec ad carcerem se se mancipare posset, quod tamen Dd. communiter statuunt. *Carpz. J. R. S. part. 1. Const. 30. & part. 2. Const. 22. def. 1. n. 9. Joh. Coppen. q. 49. n. 5. Gail. Lib. 2. Observ. 46.* Sed potiùs, quia sequestratio non est nisi rei litigiosæ: persona autem hoc in casu nō est res illa, de qua litigatur sed potiùs, cum quâ de rebus lis intercedit. *Dissent. Clud. c. 5. n. 106.*

TH. XII.

Ut autem sequestratio judicialis locum habeat, causa re- **Sequestra-**
 quiritur **JUSTA.** Regulariter enim, non solum jure Civili & **tio regu-**
 Canonico prohibita est, *l. un. C. de prohib. pecun. sequestr. c. 1. §. lariter*
de Sequest. poss. & fr. clem. un. Eod. Sed etiam Saxonico **Landtr. prohibita.**
Lib. 2. art. 17. & lib. 3. art. 73. Carpz. part. 1. Const. 30. dif. 1. n. 11.
 Et nititur hæc prohibitio summâ ratione. Commoditas enim
 possessionis quæ magna est, *§. 4. vers. Commodum Inst. de In-*
terd. nemini est auferenda. l. 6. C. Unde Vi l. 7. C. ad L. Jul. de

Vi publ. c. i. §. Ut lit. pendent. Nimis namq; propter ante sententiam executio peteretur *l. 1. C. de execut. rei judicat. Curt. Tr. de Sequ. n. 6. Gæd. d. Tr. c. 1. n. 83.* cum solitus semper judiciorum ordo servandus *l. 4. C. de Sentent. & interloc. & nemo in possessione sit turbandus l. Unic. C. ubi de possess. l. 11. ff. de Vi & Vi arm. Henr. Canis. in tit. §. de Seq. poss. & fruct. n. 1.* Oportet enim debitorem prius convinci, & sic deinde ad solutionem pulsari *l. un. C. de prob. seq. pec.* Dissentit Robertus, Cujacius, in Paratit. ad C. h. t. Giphani. ad l. unic. Eodem. t. & Peretz. in prelect. ibid. n. 2. qui dictam legem tantum ad pecuniam restringunt. Verum, cum ratio legis & æquitas, quæ suadet, ut probationes secum afferat, debitoremq; convincat pecuniam petiturus, æquè in aliis etiam rebus locum habeat, *l. 2. l. 12. l. 16. C. de probat.* quod & ipse Giphanius fatetur; non minus ad eas etiam d. l. extendenda erit. Nec obstat, quod urget Cujac. d. l. Sequestrationem quantitatis esse prohibitam, quæ corpus non habet, & ideò interverti non potest nec corrumpi. Corpus autem, cum corrumpi possit, ideò licitam ejus esse sequestrationem. Respondeo enim I. Ratio hæc non additur in lege. II. Nec quantitas hic accipitur pro re incorporali. Stolidam enim aliàs esset ejus prohibitio. Unde III. nulla est hæc differentia inter quantitatem & corpus. Debitor enim, quantitatis, ita potest bona sua, quibus quantitas illa inest, dilapidare & dissipare, ut amplius solvendo non sit, & ita elusoriam reddat actionem. Alia dissentientium argumenta adducit & refutat Gædd. d. l. n. 85. & seqq. & Clud. c. 4. per tot. Quamvis, ut loquitur Gædd. in pref. Tr. de Sequest. ob quorundam ineptam dissensionem, in varium abusum, clarissimâ reclamante justitiâ sequestratio sit abrepta, & quæ jure regulariter erat prohibita, usu imperitorum ferè esse cœperit licita, de quo etiam conqueritur. Gloss. in §. si quis alii Inst. de Inut. stip. Curt. h. n. 14.

TH. XIII.

Cum igitur Sequestratio (necessaria nimirum; voluntaria enim nemine dissentiente semper & ubiq; est permissa, *l. 39. de Acquir. possess.*) regulariter sit prohibita, non immeritò

Q. U.

Q. Utrum ad casus expressè in jure non decisos, sed similes & graviores extendi debeat? Negat Wesemb. Conf. 7. ex eo, quod sit odiosa, ideoq; non extendenda. Contrarium tamen veriùs videtur: Nam etiam in odiosis ex identitate rationis permessa est extensio *arg. c. prima autem. §. sed quia, 2. Feud. 24. l. 24. ad L. Aquil.* Casus enim non videtur diversus, ubi diversitatis ratio adsignari non potest. *arg. l. 5. ff. de fidejuss. & ratio legis, mens legis est, l. 6. §. 1. ff. de V. S. Gædd. c. 3. n. 10.* Unde etiam Bachov. an sequestrationi locus sit, nec ne, judicis arbitrio relinquendum existimat. *ad Treut. Disp. 26. th. 11. lit. B.*

TH. XIV.

In casibus autem in quibus sequestrum locum habeat, determinandis, nimium quantum variant Dd. Nobis, cum certior sit, quæ per causarum enucleationem, quàm casuum enumerationem procedit doctrina, potiores ad certa causarum genera revocare placet.

TH. XV.

Sit igitur I. **CAUSA METUS ARMORUM**, & quidem 1. quando utraq; pars de re ejusq; possessione litigat, eamq; ad se pertinere contendit; partium verò jura sunt obscura, & justè timetur, ne in arma litigantes prorumpant. *arg. l. 13. §. equissimum 3. ff. de Usufruct. Bachov. ad Treutl. Disp. 26. th. 11. Gilb. in arbor. Judic. c. 10. §. 3. n. 18. v. g. si uterq; litigantium se heredem esse contendat, & neuter possideat. Si enim alter possideat, sequestratio locum non habet, sed judex mandare tenetur, sub aliqua formidabili pœna, parti non possidenti, ut possessorem non impediatur in sua pacifica possessione, nec ipsum quandocunq; turbare præsumat. Alexand. Trentacinq. Lib. 3. resol. 12. n. 4. Berl. Concl. 73. n. 106. latè Caroc. part. 1. quest. 6. pr. quest. 6. 2. Si de momentanea possessione lis fuerit, orta, & præsens subsit periculum armorum. Ord. Cam. part. 2. tit. 21. §. f. Militat enim hîc publica utilitas, quæ omnem armorum strepitum à Republ. & subditis remotum esse cupit. l. 13. ff. de offic. præsid. l. 7. C. ad L. Jul. de Vi publ.*

*Causa I.
propter
quam Se-
questratio
cõceditur
ad Metus
armorum*

1.

2.

B 3

TH. XVI.

TH. XVI.

Causa II.

Metus fuga.

1.

2.

Secunda causa est, METUS FUGÆ. Si I. reus conventus immobilia non habeat, & de fuga suspectus sit, l. 7. §. f. qui satisd. cogunt. (ubi deponere apud officium s. officiales destinatos sequestrationi, est sequestrare Briffon. lib. 13. d. V. S.) Bernb. Græpæus, Lib. 1. Conc. 147. Mynsing. Cent. 5. Obs. 35. n. 4. Vel 2. habeat quidem, sed in loco periculoso, vel talia, quæ non sufficiant ad debiti solutionem. Berl. Concl. 73. n. 3. quod procedit, etiamsi dies vel conditio solvendæ pecuniæ nondum extet. Idem d. conclus. n. 28. Gilhaus. in arbor. Judic. c. 10. §. 3. n. 15. Nisi tempore contractus debitor talis fuerit, & creditor nihilominus sciens cum eo contraxerit. l. 34. C. de Transact. Gail. lib. 2. Obs. 44. n. 5. Berl. d. l. n. 57. Quæ verò personam faciant suspectam, tradunt, Gl. in l. 7. §. f. qui satisd. cog. Jacob de Aren. n. 6. Gail. Lib. 1. Obs. 116. n. 7. Clud. c. 5. n. 29. Hunn. Encycl. part. 3. t. 12. c. 1. n. 15. & seqq. Q. autem hîc, an necessè sit, ut omnia suspicionum indicia, quæ à Dd. proponuntur, hîc concurrant, an verò unum vel alterum sufficiat? Posterius affirmat Angel. de Perus. d. Tr. n. 5. Melius tamen videtur, arbitrio judicis hoc relinquendum, ut ex præsumptionibus fugæ verisimilibus, sequestrationem decernat. Clud. d. c. 5. n. 30. Vid. Scaccias. d. judic. l. 1. c. 38. n. 6.

TH. XVII.

Causa III.

Prodigalitas.

I.

Tertiam causam constituit PRODIGALITAS ET DILAPIDATIO. Si reus conventus propter dilapidationem & prodigalitatem vergat ad inopiam, Berlich. d. Concl. 73. n. 77. Propter hanc enim administratio bonorum iis adimitur. l. 12. §. f. de Tut. & Curat. dat. l. 1. de Cur. fur. ne aliàs iudicium reddatur elusorium. arg. l. 6. de dolo mat. Hinc I. Sequestratio conceditur, si maritus bona sua dilapidet, & uxor sit furiosa, l. 22. §. 8. Sol. matr. Si enim furiosa non sit, uxori potius ut veræ dominæ dos est restituenda. Jacob. de Aren. n. 3. verb. cæterum Clud. c. 5. n. 23. Gilhaus. in arb. Judic. c. 10. §. n. 3. 20. Sæpè tamen, etiamsi uxor non sit furiosa, sequestratio dotis conceditur, ne uxor fortè ex rebus repetitis quid corrumpat, & in alios usus dotem convertat. Sequester verò curabit, ut in utilitates

litates rei familiaris fructus dotis impendantur, v. *per vestras de donat. int. Vir & uxor. Gail. 2. Obs. 83. n. 18. Mævius ad Jus Lubec. Lib. 1. tit. 5. art. 11. n. 42.* Similiter, quando parentes prodigi & obæcati, liberis propter bona adventitia cautionem idoneam præstare nolunt aut non possunt, vel per istam liberis satis non consulitur, ea sequestrantur, aut liberis restituuntur, patre interim de usufructu assecurato. *Jason. in l. si constante ff. solut. matrim. n. 198. Job. Andr. addit. ad Specul. tit. de don. inter vir. & ux. §. f. in fin. Mæv. d. l. n. 43.* Quod ampliatur, etiamsi maritus aliò quocunq; modo ad inopiam vergat. *l. 24. pr. Sol. matr. l. 29. C. de Jur. dot. Gail. 2. Obs. 53. n. 3.* Metus autem dilapidationis hic non sufficit, *Græv. Lib. 1. Concl. 147. n. 2.* quod tamen idem limitat, *n. 3.* Nisi res immobilis agenti & sequestrationem petenti specialiter hypothecata sit. II. Si post appellationem à sententiâ interpositam, fructus quis populetur & distrahat. *c. dilectus 2. §. de Sequest. poss. & fr. c. 3. Eod.* In dolo enim esse videtur, qui pendente lite consumit fructus, quos ad eventum litis conservare debebat. *Alex. Trentacinq. Lib. 3. res. 12.* Quod quidem facilius conceditur (etiam ante interpositam appellationem. *Id. d. l. n. 6. §. considera Curt. de Sequ. n. 9.*) si distrahens non sit solvendo. **Quid verò si aliàs solvendo sit?** Distinguit *Curt. d. l. cum Ang. Aret.* ita: aut fructibus utitur eò modo, quò ante appellationem, & non conceditur sequestratio; cessat enim tunc præsumptio contra eum ex dilapidatione. Aut dilapidat eos, dissipat, & depopulatur; Et sequestrum decernetur; Etiamsi aliàs solvendo sit; propter præsumptionem sententiæ, quæ est pro actore, & contra appellantem, & propter sinistram suspicionem, quæ oritur ex dilapidatione, ultrà morem solitum. Nec sufficit dicere, quod sit solvendo, quia ipsi fructus principales debentur, & magis fortè Domini interest, eos habere, quam eorum æstimationem. *Trentacinq. Lib. 3. resol. 12n. 16. §. contra banc Cardinalis.* **Pertinet etiam ad hanc causam casus in Clem. un. de Seq. poss. & fr.** III. Locum habet sequestratio in casu *l. 16. de off. presid.* Quando nimirum aliquid est ablatum præfidi, vel ejus familiæ, tunc enim, ne aut judicet Præses

2.

3.

4. ses in facto familiae suae, aut res interea, dum facultatem agendi non habet, dilapidetur & pereat, sequestratio conceditur. *Angel. de Perus. d. l. n. 5.* Refertur huc IV. potest casus, si sit controversia de re tempore peritura. Hæc enim vendi, & pretium loco rei sequestrari potest. *l. 20. C. de Agr. & Cens. l. f. ff. de requir. reis Gail. lib. 1. Obs. 148. n. 2.* Ubi dicit, ita in Camera pronunciatum. Dicuntur autem res tempore periturae, sive, quæ servando servari non possunt, quæ ultra triennium in naturali suâ bonitate sine corruptione conservari nequeunt. *Berl. d. Concl. l. 73. n. 113. Adde Scacc. d. judic. l. 1. c. 38. n. 9. & 10. ubi docet quando quis sit suspectus de dilapidatione.*

TH. XVIII.

Causa IV. Quartam causam præbet MALITIA ET CONTUMACIA PARTIS. I. Non comparentis *c. 2. x. de dol. ex Contum. malitia partis* Propter contumaciam enim missio in bonorum possessionem conceditur, *c. quoniam 5. vers. in aliis x. ut lit. non contest. c. tua. I. nō comparentis.* 3. *Eod. multo magis sequestratio arg. c. 2. x. de dol. mal. Sichard. ad l. un. C. de prob. pec. seq. n. 7. Gilhaus. in arb. Jud. c. 10. n. 13. Peretz in C. Eod. n. 3. Diss. Gœd. c. 1. n. 106. & multis seqq.*

II. Cautionem præstare recusantis II. Cautionem præstare recusantis, e. g. de conferendis bonis, *l. 1. §. 10. ff. de coll. bon. vel solvendo fideicommissio aut legato. Sichard. ad C. de prob. seq. pec. n. 7.* quo etiam pertinet casus, si orta fuerit controversia inter dominum & colonum, de dominio rei, & colonus recuset cautionem præstare de fructibus, *l. 20. C. de Agric. & Cens. qui textus licet loquatur de adscriptitio, procedit etiam in simplici & partiario colono. Carot. part. 2. quest. 2. prin. qu. 17. Jac. de Aren. n. 3. Non obst. l. 25. ff. Loc. Dissent. Gœdd. c. 2. n. 33. & seqq. qui dictam legem de voluntaria sequestratione accipit.*

III. Ab Executione appellantis. III. Ab executione sententiæ, quæ transitum fecit in rem judicatam, appellantis, *l. 5. C. Quor. appell. non recip.* Quamvis enim lite pendente regulariter nihil sit innovandum *t. t. C. ut lit. pend.* attamen hoc in casu sequestratio permessa est; Habet enim actor qui sententiam obtinuit, jus jam quæsitum, nec amplius de meritis causæ principalis quæritur, *Clud. d. c. 5. n. 6.* Hinc mali-

malitiosè præsumitur interposita appellatio, moranda solummodo executionis gratia. *argt. l. 2. C. ad L. Corn. de fals. Franc. Curt. d. Tr. n. 7.* Ponit & alium casum *Vinc. Caroc. part. 2. quest. 2. princ. q. 11.* Si nimirum reus sit magnus (uti vocat) barattator i.e. litigator, quem casum summopere dicit commendare Guidonem Papæ. *Conf. 123. in f.* **IV. Debitum, quod fisco** *IV. Debitum fisco*
debetur, non solventis. Propter debitum enim fiscale, in- *tum fisco*
carcerari quis potest, *l. 3. C. de exec. rei jud. E. multò magis bo-* *non sol-*
na ejus sequestrari possunt. Guid. Pap. Dec. 61. n. 2. Gail. lib. 2. ventis.
Obs. 44. n. 1. Gilhaus. in arb. Jud. c. 10. §. 3. n. 29.

TH. XIX.

Ultima nunc sequitur causa, **SINGULARE NIMIRUM V. Causa**
PARTIS PRÆJUDICIUM, Unde conceditur sequestratio, *præjudici-*
I. Si duo de Jurisdictione loci vel hominum, ejusq; possessio- *um partis.*
ne vel quasi contendat, & interim accidat, quod alter ex eis *L.*
aliquem, ex illis hominibus capiat, vel quid ejusmodi faciat,
per quod alteri parti præjudicium fiat; Tunc enim injungitur
sequestrum, ut ille captus interea apud tertium aliquem deti-
neatur, & sententia de illo feratur sine præjudicio alterius. &
ita in Cam. responsum in causa March. Badens. contr. Ducem
Wurtenb. 10. Sept. Ao. 1537. Sic etiam si pendente lite super ju-
risdictione inter aliquos, interea subditus occidat alterum,
potest occisor interim capi, & sequestrari apud tertium Juris-
dictio, qui homicidam capite plectat ne lite pendente delicta
maneant impunita. & sic observatum in Camera in causa
March. Brandenb. & civitatis Norimb. die *Freisliche Obrigkeit*
betreffende uti refertur in Gylmanni symphorem. Tom. 3. voc. seque-
stratio. **II.** Si mulier de nimia mariti sævitia timeat, ita, ut *2.*
absq; periculo vitæ, marito securè cohabitare non possit. *c. ex*
literis 13. x. de restit. spoli. c. ex transmissa 8. Eod. Perez in Cod. h. r.
Nec enim sibi relinquatur mulier, nec marito restituitur, sed
matronæ, quæ omninò sequestra videtur, custodienda datur,
rectiùs sane, quam curator, ut censet Treutler; cum periculo-
sum sit, (ut Bachovii verbis utar) ovem committere lupo, &
curatori, qui alterum in possessione turbaret, & ipse fructus,
pro quibus restituendis nulla cautio præstari potest, percipe-
C *ret.*

- ret. *Bach. ad Tr. Diss. 26. th. 11. l. f.* Diff. *Goedd. c. 2. n. 51.* putans, hunc casum ad arrestum potius, quam sequestrationem referendum. III. Si duo adolescentes virginem ambient, & uterque matrimonium sibi promissum affirmet. *c. cum locum 14. de spons. & matr. c. ex transmissa 8. X. de restit. spol. & timeatur ne violentia puellæ inferatur Trentacinq. L. 3. Res. 12. Gail. 1. Obs. 112. n. 15.* ubi formulam sententiæ de sequestrandâ puellâ refert *Grav. Concil. 112. confid. 1. n. 3.* Ubi asserit hanc sententiam diversa collegia, Tubingense, Lipsense, Jenense decisivis consiliis probare. Quod tamen limitat *Clud. d. c. 5. n. 40.* Ut procedat in eo, casu quando puella aut parentes non habet, aut propter vim metumq; parentum sequestratur. Aliàs enim eam parentibus potius relinquendam, quam sequestro ponendam existimat. *Add. Corasius arrest. parlam. Tholos. in memorab. casu matrim. annot. 20.* IV. Si virgo cuidam juveni matrimonium promiserit, sed postmodum exceptionem metus, quasi coacta vel à parentibus vel à sponso consenserit, objicit. *c. cum locum 14. X. de rest. spol. c. sive 4. C. 33. q. 2. Gail. 2. Obs. 45. n. 7.* Vel si parentes puellam cogere velint. *Conf. Bauman. tr. d. sequestr. c. 3. n. 14. & c. 5. n. 1. Rutger. Ruland. part. 4. l. 4. c. 4. n. 16.* V. Si servus proclamat & sic dubium sit, an bona sint domini: tunc enim peculium sequestratur. *l. i. §. 1. de assert. toll. l. f. C. quib. ad lit. procl. non lic.* Et hi ferè sunt casus præcipui; quibus addendum, etiam extra præmemoratos casus sequestrationem locum habere in iis, in quibus consuetudine aliquâ loci, particulari, ea est introducta. *Clud. c. 5. n. 104.*

Forma sequestrationis voluntaria. Necessaria, ad quã præterea requiritur. I. Citatio.

TH. XX.

Forma sequestrationis consistit in eò, ut res litigiosa tradatur cuidam, eum in finem, ut custodiatur & custodita victori restituatur. *Goedd. ad Rub. de Sequest. poss. n. 14.* Et quidem sequestratio voluntaria fit contractu reali, quò utriusq; partis consensu res ita sequestri traditur. *l. 6. l. 17. deposit.* Ut verò Sequestrum judiciale s. necessarium, (etiam in casibus permisis) locum habeat, præterea requiritur. I. Ut pars, in cujus præjudicium sequestrum interponi debet, legitimè citetur. *Berl. Concl. 73. n. 121. Clud. c. 6. n. 1. Curt. q. 7. n. 40.* Est enim seque-

sequestrum res magni præjudicii, ideoq; in eo præsentia parti-
 um vel vera vel ficta necessaria est. *l. 47. de Re Jud. Hunn. in En-*
cycl. part. 3. tit. 12. c. 2 n. 2. Citatio autem, nisi probetur, non
 præsumitur; est enim Solennitas extrinseca. Et quamvis pro
 iudice in dubio præsumatur, *c. sicut, x. de Sent. & re jud. l. pen.*
ff. d. Just. & Jur. Hæc tamen præsumptio, tantum quoad ju-
 stitiam juris, non etiam quoad justitiam facti, & ordinem
 processus vera est. *c. quoniam, x. de probat. Gædd. c. 1. de Seq.*
possess. n. 136. II. Requiritur, ut iudici, saltem summarie, de jure
 sequestrationem petentis fiat fides. *Alex Trentacinq. lib. 3. res. II. Sum-*
12. n. 5. Scacc. de judic. lib. 1. c. 38. n. 27. Berlich, d. l. Præproperè *maria sal-*
 enim nimis iudex ad nudam assertionem petentis ad seque- *tem juris*
 strum descenderet *Caroc. part. 3. quest. 1. n. 5.* III. Ut actor, *probatio.*
 causam, ex qua sequestrationem petit, probet. *Clud. d. Tr. c. 6. III. Cause*
n. 10. Cum enim sequestratio regulariter sit prohibita, causa *probatio.*
 non præsumitur, licet à principe sit concessa. *Id. c. 4. n. 49. We-*
semb. C. b. n. t. n. 11. IV. Ut iudex cognoscat, an jus actoris *IV. Judi-*
 summarie saltem sit demonstratum, & causa sequestrationis, *cis cogni-*
 sit iusta. *Myns. 2. Observ. 11. Vid. Rutg. Ruland. de Commissar. part. tio.*
4. lib. 4. c. 4. n. 12. Notandum tamen hic obiter, tempore nun-
 dinarum solennium, bona mercatorum sequestrari aut arre-
 stari non posse. *l. un. C. de Nund. & Merc. Nov. 52. c. 1.* Ratio est,
 ne commercia turbentur aut negotiationes, quas liberas
 relinqui publicum commodum ac interesse suadet *d. l. un. im-*
pediantur. Carpz. part. 1. Const. 30. def. 2. Quod etiam obtinet
 de jure Saxonico, per d. Constit. 30. §. *Wir wollen auch etc.*
 Limitat tamen *Schulz. 1. nisi huic privilegio sit renunciatum,*
2. nisi debitum in ipsis nundinis sit contractum. In Syn. Feud.
c. 7 n. 120. & 121. Perez in C. tit. de Nund. n. 1. Q. autem hîc
 an etiam calumniæ juramentum sit inter requisita
 sequestrationis referendum? Et quidem, quin in seque-
 stro locum habeat, non dubito; quod autè requisitum quod-
 dam, ad ejus concessionem sit, ita, ut absq; eo sequestratio de-
 cerni nequeat, rectè negatur. Iudex autem hic advertet, an
 eò opus sit, an non, si enim causa, ex quâ sequestratio petitur,
 manifesta sit, temerè juramentum non est interponendum.

Clud. d. c. 6. in f. Q. itidem, an ad esse sequeſtri requiratur, ut res in iudicium ſit deducta? Affirmat Caroc. d. p. 3. q. 6. Verior tamen videtur negativa, Rutg. Ruland. part. 4. Lib. 4. c. 4. n. 7. Hæc ſi non obſerventur, ſequeſtratio eſt illegitima, Alex. Trentacinq. 3. reſol. 12. n. 6. Grav. concl. 6. n. 1. 2. Ant. Faber. C. h. t. def. 2. n. 1. niſi periculum ſit in mora, Bert. d. concl. 73. n. 122. & 123. Cæterum ſi legitimè facta ſit in prima inſtantia, ſubſiſtit etiam in ſecundâ Caroc. part. 3. q. 46.

TH. XXI.

*Ob. i gatur
ſequeſter
(r) ad cu-
ſtodien-
dam rem.*

Sequeſter, qui rem litigioſam ſuſcepit, obligatur, ut non tantum rem ipſam cuſtodiat, ne deterior fiat, verum etiam diſſipata & malè ablata revocet, fructus colligat, tempore perituros vendat, & omnia faciat, quæ in rebus propriis cuſtodien-
endis ſolet, c. 2. x. de Seq. poſſeſſ. argt. l. 5. §. 22. ff. Ut in poſſeſſ. legat. Quid verò ſi ipſa res litigioſa, quæ ſequeſtro poſita eſt, eſſet peritura, an & eam ipſam diſtrahere ſequeſter poterit? Videtur omnino affirmandum. Eadem enim ratio in re ipſa, quæ in fructibus militat. *Clud. c. 11. n. 30. Q. item, An, ſi ſequeſtratione interpoſitâ, reus non habeat, unde ſe ſuſtentare aut expenſas litis perſolvere poſſit, litis expenſæ, & alimenta ex re ſequeſtrata ei ſint ſuppeditanda? Videbatur nihil largiendum propter dubium litis eventum, & quod nemo teneatur adverſarium ſuum in ſe armare. l. 1. C. de Eden. l. 7. C. de teſtib. Verum, hiſ nihil obſtantibus, affirmativa verior eſt. i. f. verſ. nam ſi tales. C. de Ord. Cogn. argt. l. 27. §. 3. ff. de inoff. teſtam. l. 5. §. 3. ff. de Carbon. Ediçt. Curt. de Sequ. n. 10. Col. de proceſſ. exec. p. 3. c. 11. n. 6. Gilb. arb. Jud. c. 10. §. 3. n. 25. tum, quia per ſequeſtrationem poſſeſſio ei non eſt adempta, ideoq; nec utilitas neceſſaria adi-
menda; Tum quia revera dici non poteſt, hunc illius armis uti. Vinc. Caroc. part. 3. q. 19. *Clud. c. 10. n. 24. Gædd. c. 2. n. 54. Alex. Trentacinq. lib. 3. reſc. 12. Ubi ex Salic. adducit ſimile in Monacho litigante, quia debet habere expenſas litis & alimenta à monaſterio, ne litem deſerere, & ab eâ deſiſtere cogatur.**

TH. XXII.

Ex hæc verò cuſtodia ſluit, quod ipſi aliqualiſ poſteſtas ſit
rem

rem administrandi, & de eâ disponendi. Hinc Q. an etiam
 is, cui factum est ecclesiæ, vel juris Patronatus, aut
 beneficii cui tale jus inhaeret, sequester, possit va-
 cante sacerdotio præsentare aut conferre? Affirmamus
 cum Anton. de Butrio *ad c. 7. d. jur. patron. n. 11.* Finckelthaus.
de jur. patron. c. 5. n. 41. c. 6. n. 48. Scotano, in *Exam. Jur. h. t. &*
Coras. c. 2. lib. 3. Miscell. n. 15. & præsentatus ita à sequestro, post-
 modum præsentatus censetur ab eo, qui aliquando obtinet in
 causâ principali, & victor evadit. *argt. c. 19. c. 27. d. jur. patr.*
Finckelthaus. d. tr. c. 6. n. 52. Favor enim Ecclesiæ, sicut alia
 multa, ita & hoc extorsit, ne rapaci alicui lupo, deficiente ju-
 sto pastore, ovile Christi pateret. *c. ne pro defectu, 41. x. de E-*
lect. & Elect. pot. Diss. Bachov. ad Treutl. th. 9. lit. D. Nec ob-
 stat etiam *c. quoniam 3 & c. cum propter 27. x. de Jur. Patron.*
 Respondeo enim distinguendo. Aut jam vacante sacerdotio,
 propter jus præsentandi vel conferendi lis inter plures patro-
 nos orta est, & obtinet illud, quod in dd. capp. dicitur, aut
 pendente lite super hoc jure, vacatio illa accidit, & officium
 sequestris omninò requirit, ut in eo statu rem custodiat, in
 quo acceperat: accepit autem cum sacerdotio non eò vacan-
 te. itaq; ut non vacans reddat necesse est. *Gadd. c. 2. n. 6.* Quod
 etiam obtinet, cum ex nova imperii constitutione, vice Re-
 credentiæ, uti ajunt, possessio alicujus territorii vel jurisdic-
 tionis esset sequestrata. *Coras. lib. 3. Misc. c. 2. n. 16.*

TH. XXII.

Tenetur sequester regulariter de dolo & lata culpâ. *l. 32.*
depos. Carpzov. part. 2. Constitut. 28. defm. 17. n. 6. Levem cul-
 pam præstat, si seipsum sequestro obtulit. *l. 1. §. 35. ff. depos.*
 si ipsi pro custodia aliquid datum fuerit. *l. 5. §. 2. Commod.*
 Levissimam. Si in mora restituendi fuerit. *l. 12. §. f. depos.*
 censetur enim tunc esse in dolo, exindeq; ad quoscunq; casus
 obligatur. *d. l. 5. §. 7. Commod.* Quæritur hîc, an etiam
 invitus quis cogi possit, ut munus sequestris in se su-
 scipiat? Affirmantes hac nituntur ratione, quod sequestris
 officium videatur esse munus publicum, ideoq; etiam invitis
 impo-

imponendum. per l. 214. de V. S. Verum negativa verior est, nisi summa aliud exigat necessitas. Gædd. in repet. Clem. unic. de Seq. poss. & fr. n. 25. Sequester enim obligatur ex quasi contractu, Caroc. quest. 5. pr. q. 4. n. 2. Nemo autem invitus contrahere vel quasi tenetur. l. 16. C. de Jur. delib. Alex. Trentacing. lib. 3. Ref. 12. n. 6.

TH. XXIII.

Huc etiam pertinet an sequester possideat? Affirmat Angel. de Perus. Tr. de Sequest. n. 3. Azo in Summ. tit. de prohib. sequ. pec. n. 2. Cujac. in π. C. h. t. Wilhelm. Hanneon. d. ord. Judic. part. 2. c. 7. Alii distinguunt inter Sequestrationem voluntariam, & necessariam, Curt. q. 20. n. 7. & 10. & ibi. alleg. Schneidw. ad §. 3. Institut. quib. mod. re contr. obl. Caroc. p. 1. q. 3. n. 2. qui unam ex principalibus conclusionibus in hac materia, asserit esse hanc, quod per sequestrum voluntarium possessio transferatur, secus per necessarium. Wes. π. tit. depos. n. 6. Qui tamen in Comm. ad C. h. t. in castra simpliciter negantium, descendere videtur. n. 13. Negant autem simpliciter Coras. L. 3. Miscell. c. 2. n. 15. Nob. atq; Excell. Dn. D. Hahn. in not. ad Wesemb. & in Tr. de Jur. Rer. th. 63. n. 7. Scotan. in Exam. Jurid. h. t. Gædd. c. 1. n. 120. & seq. Clud. cap. 9. Nisi expresse aliud actum sit. Pro quorum sententia facit. l. 39. ff. de Acquir. possess. l. 6. ff. depos. l. 3. §. f. de Acquir. poss. Accedit ratio: Est enim sequestrum, depositio quædam, depositio verò possessionem in depositarium non transfert. Tum, quia titulus transferendæ possessionis habilis non est, l. 6. ff. depos. tum quia omne depositum fit solummodo custodiæ causa. l. 1. ff. depos. Hinc etiam sequestris officium est, rem conservare; & quidem si in probatione sui juris actor succumbat, res sequestratæ redibunt salvæ reo cum fructibus, & sequester medio tempore rei nomine possedisse intelligitur arg. l. 18. d. acq. poss. Coler. d. process. exsec. p. 3. c. 11. n. 3. Animus igitur domini sive rem sibi habendi, sine quò nulla est possessio, quest. l. 49. §. 1. ff. de Acq. possess. Et, quamvis de facto hunc sibi sumeret, causam tamen suæ possessionis sibi mutare non potest l. 3. §. 19. ff. de Acquir. possess. aliàs enim, ut quivis depositarius malè rem pervertens, furti se alligaret. l. 3. C.

l. 3. C. depos. l. 29. pr. ff. Eod. Quod adeò verum, ut nec possessio per sequestrum transferatur, quod in locum missionis ex primo decreto surrogatur. *Grav. concl. 5. Confid. 1. n. 2.*

TH. XXIV.

Alexander Trentacinq. *Var. resol. Lib. 3. res. 12. n. 2.* Tres ponit casus. I. quando sequestrum voluntarium fit propter incertitudinem possessionis, quolibet contendente se possidere. II. Si duo de possessione adipiscenda contendunt: & hisce duobus casibus possessionem transferri statuit. Tertium ponit casum, quando sequestrum pro securitate creditoris interponitur, & hoc demum casu possessionem non transferri existimat. Verum nec in prioribus casib. concedendum videtur possessionem transferri. Quin & ipse *Trent. in fine hujus numeri* largitur, quod nec tunc perdat effectus possessionis, quoad libellum, quoad onus probandi, quoad hoc, ut pro eo in dubiò feratur sententia; quò ipsò quod antea negavit, concedere qf. videtur.

TH. XXV.

Cum igitur Sequestrum, nisi à partibus expressè hoc actum fuerit, non possidere constet, sequitur (1) sequestri, si fortè in custodia turbetur, non competere interdicta de turbata possessione, vel spolio. Nemo enim id repetere potest; quod nunquam habuit. *Gædd. c. 1. n. 172. Hilliger. ad Don. l. 15. c. 32. Dissent. Wesemb. Comm. ad C. h. t. n. 13.* Sed quid? **Anne ei saltem competet remediũ Can. redintegrandæ 3. q. 1.** & videtur affirmandum: hoc enim remedium datur omni, qui de re aliqua s. mobili s. immobili vi dejectus est, sive cui aliàs quovis modo, sine justâ causâ ablata res est. *Magnif. Dn. Præs. Exerc. 37. th. 31. Clud. c. 12. n. 25.* Officium etiam judicis implorare adversus turbantem & spoliantem poterit; & petere ut molestantem cohibeat, possessionemq; tueatur. *Grav. concl. 5. confid. 1. n. 4.* Sequitur (2) ex dictis, quod, si res ponitur in sequestrum solum custodiæ causa, ex eo, quod res sequestratur, non interrumpatur præscriptio sed continuetur *l. 39. ff. de acq. vel am. possess. modo ipse, qui antea possedit, postea vicerit. Molin. tract. 2. de Just. & jure. D. 523. n. 4. in f.* Quod si verò possessio

*An seque-
stri com-
petant in-
terdicta
possessoria*

sessio translata in sequestrem, tunc interrumpitur præscriptio d. l. 39.

TH. XXVI.

(2) ad restituendam rem.

Deinde tenetur ad rem, cum omni causa, finitâ lite restituendam *Clem. un. de Seq. possess. n. 152. Molin. de Just. & Jur. tr. 2. th. 56. n. 3.* dico, cum omni causa, h. e. cum omnibus fructibus commodo & emolumento, quod ex ipsa re deposita, tempore litis percepit, *l. 9. §. pen. & ult. ff. ad exhibend. l. 5. §. fructuarius ff. si ususfr. petet. l. 20. ff. de R. Vind. l. 31. pr. ff. de reb. Cred.* Ideoque sequester non tantum illud, quod eò tempore quo partes de re sequestrata in judicio disceptarunt, verum etiam, quod finitâ lite post denegatam restitutionem, ex re litigiosa percipit, restituere debet. *Gædd. c. 1.*

TH. VXXII.

Modi quibus finitur sequest. I. Finitâ lite.

Regulariter itaq; finitur sequestrum, finitâ per sententiam lite, *l. 7. §. f. ff. qui satisd. cog. l. 9. §. Labeo. ff. de Agr. & Cen. sid. Clud. c. 18. n. 35.* Lis autem finita dicitur, si sententia transit in rem judicatam. Si enim per appellationem suspensa est, aut suspendi adhuc potest sententia, durat sequestratio; nisi per actorem procrastinantem steterit, quò minùs debitò tempore lis finiatur. *Curt. q. 8. n. 65. Trentacinq. Lib. 3. resolut. 12. n. 8.*

TH. XXVIII.

II. Aliquando nondum finitâ lite ut: (1) Relaxatione.

Aliquando etiam nondum finitâ lite sequestratio finitur, & res restituenda venit. **I. relaxatione impetratâ.** Si nempe sine legitima causa, & extra casus permisos fuerit decretum. Sicut enim judex facilis fuit, in decernendo, ita eodem modo facilis in revocando esse debet. *Gilhaus. in Arb. Judic. c. 10. §. 3. n. 11.* Requiritur tamen hic presentia partis adversæ, saltem ficta, nisi sequestratio concessa sit, alterâ parte absente, & non auditâ. *Clud. c. 10. n. 34.* Petitur etiam abolitio & rescissio sequestri, imploratò judicis officio; & quidem superioris, aut si superiorem non habeat, aut aliàs malit, ejusdem, qui sequestravit. *Gædd. c. 1. n. 141.* Is verò qui sequestrum injustè impetravit, tenetur ad refusionem sumptuum, & damnorum & interesse, *Carp. p. 1. Const. 30. def. 21.* Imò quod magis

sta, quæ fortè cum Wenceslao illo Meroschwa in hæc verba prorumpere non erubesceret. Totum mundum fuce uti: Cum vulpibus vulpinandum esse. Pueros nucibus, viros juramentis esse fallendos, &c. Illam admittimus, hanc non, *Auth. generaliter C. de Episc. & Cler. Carpz. J. R. S. p. 1. Const. 30. def. 20. n. 4. & 6. Grav. Concl. 78. Consid. 1. n. 2. Bart. ad l. 4. C. de Usur. n. 6. Gail. l. 1. Obs. 148. n. 6. Coler. d. P. 3. c. 11. n. 94. & seqq. Hering. d. fidei. c. 15. n. 31.*

TH. XXXII.

III. Renū-
ciatione
sequestri.

III. Finitur, Renunciatione sequestri. Potest enim renunciare Sequester, si justa causa interveniat, *l. 5. §. f. ff. depos. Curt. q. 3. n. 27.* Ubi tamen magistratus decreto opus est, qui, quæ justa renunciationis causa sit, determinabit, *Clud. d. c. 10. n. 42. Add. Coler. d. P. 3. c. 11. n. 9.*

TH. XXXIII.

IV. Exi-
dente cō-
stitutione.

IV. Existente conditione vel veniente die, in quem res litigiosa sequestri est tradita, *§. f. Inst. quib. mod. toll. obl.* Hinc si actori terminus præstitutus, ut intra illum de re sequestratâ ageret; actor verò non agat intra eum diem, sequestratio revocabitur, *Sichard. in C. h. t. n. ult.*

TH. XXXIV.

Quid se-
questri à
litiganti-
bus præ-
standum.

Diximus de obligatione principali; quâ sequester tenetur. Vicissim verò etiam litigantes obligati sunt sequestri. 1. ob damna ratione sequestri illata, *argt. l. 61. §. 6. ff. de furt. Gædd. c. 1. n. 171.* Naturâ enim æquum est, neminem cum alterius detrimento fieri locupletiolem. *l. 14. ff. de Cond. indeb. 2.* Ob impensas, necessario vel utiliter in rem sequestratam erogatas. *l. 5. pr. l. 8. ff. depos.* Q. hîc, **Anne sequester salarium petere possit?** Videtur dicendum, quod licet honorarium licitè accipere queat, salarium tamen exigere non possit. Repugnat enim hoc naturæ tum depositi, tum sequestrationis. *l. 1. §. 9. ff. h. t. Clud. c. 2. n. 14.* Unde etiamsi salarium s. honorarium promissum fuerit, non tamen actione sequestrariâ, sed extraordinaria persecutione petere potest. *Arg. l. 7. ff. mandat. Bocer. h. th. 30.*

TH. XXXV.

Actio oritur ex sequestro, quæ depositi sequestraria *l. 12. Actio.*
§. 2. ff. depos. sequestraria simpliciter l. 9. §. 3. ff. de dol. mal. item
 actio depositi *l. 5. §. 1. ff. depos.* vocatur; & quidem ex obliga-
 tione principali ejus, qui sequestrum suscepit, datur actio
Directa, victori adversus sequestrem, ut rationes reddat, & *Directa.*
 rem cum omni causa restituat. *l. 1. §. 24. ff. depos.* Datur autem
 etiam actio hæc contra Pupillum, sine tutoris autoritate
 rem custodiendam accipientem; cum enim penes eum res li-
 tigiosa sequestrari possit, omninò etiam actio ex sequestro de-
 scendens, adversus eundem competet. *Clud. cap. ult. n. 9.* eate-
 nus tamen, quatenus est factus locupletior *d. l. 1. §. 15. ff. depos.*
l. 1. §. 4. ff. de pecul. nisi doli capax sit, & dolum commiserit *d.*
§. 15. datur etiam heredi, *l. 1. §. 19. depos.* ac contra heredem, *l. 12.*
§. 2. l. 7. §. 1. ff. depos. Et quidem pro portione hereditatis, adeoq;
 si rei, quam unus heredum tenet, restitutionem petat victor,
 satisfactio est præstanda idonea in hoc, quod supra illius he-
 redis partem est, *l. 1. §. 36. inf. depos.* Quid verò in hanc actionem
 veniat, dictum est *th. 21. & 22.* Ex obligatione accidentali, **contra-**
traria depositi sequestraria datur, ei, apud quem res liti- *Contra-*
 giosa est deposita, vel ejus heredi, ad consequendum præsta- *ria.*
 tionem damnorum, restitutionem impensarum *l. 5. pr. Comm.*
 Pro quibus consequendis retentio ipsi conceditur *Gædd.* Nec
 obstat *l. f. C. de Comp. & l. pen. C. depos.* R. enim illas intelligen-
 das esse, si aliud debitum cum deposito compensari intente-
 tur: Secus si ex eadè depositi causa quid depositario debeatur.

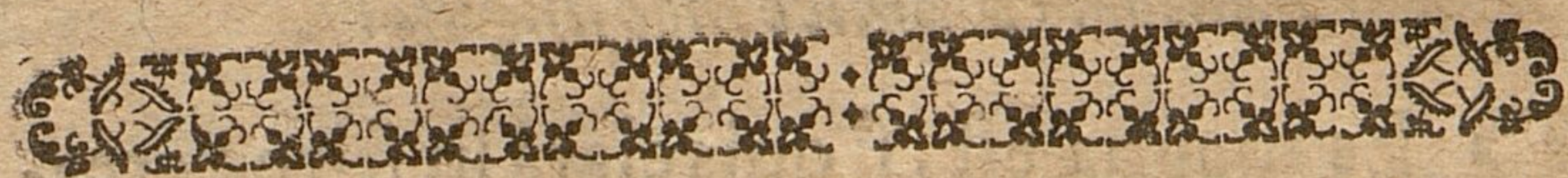
Q. hinc an detur contra sequestrem Rei Vindica-
 tio? & R. contra sequestrem quâ talem, h. e. causam suæ pos-
 sessionis concedentem, non dari; Datur enim tantum contra
 rem nostram possidentem ut suam. *l. 9. ff. de Rei Vind. l. 36. Eod.*
§. 1. in. f. q. d. action. Si verò eam neget, violentus evadet pos-
 sessor, ideoque dabitur. *Magnif. Dn. Præses Exerc. 9. th. 13.* Sic
 etiam datur rei vindicatio non quidem sequestrantibus, sed
 aliis. *d. th. 13.*

Errant etiam hic, qui asserunt, & doli actionem in sequestrem dari. *argt. l. 9. §. oleum. ff. de dol. mal.* Nullo enim verbo ibi dicitur, quod contra sequestrem doli actio detur: & doli vindicatio ipsi actioni depositi sequestrariæ, ut quæ bonæ fidei est, ipso jure inest *Gædd. c. 1. n. 168. Clud. c. ult. n. 34.* Errant item, qui actionem præscriptis verbis dari putant, ad hanc enim non, nisi aliis actionibus cessantibus, devenitur *l. 1. 2. & 3. ff. de præscript. Verb.* Nec obst. *l. 17. §. 5. præscript. Verb.* Nam, ut rectè respondet Alciatus ad *l. 109. de V. S. n. 5.* Sequester ille, de quo *in d. l.* alius est ab eo, de quo hic agimus. *Adde thes. 2.* Neq; enim ab utrâq; parte annuli depositi fuere, nec de ipsis annulis erit controversia. Unde victori, quippe qui non deposuerat annulos istos, in quibus nullum jus tempore depositionis sibi assererat, non poterat dari actio depositi: Attamen quia eâ conditione annulos acceperat iste sequester, ut victori traderet, sanè ad actionem præscriptis verbis confugiendum *Donell. ad tit. de præscr. verb. cap. 2. n. 1.* Aliter se res habet in nostro sequestro: Hic namq; uterq; litigans est deponens *l. 6. deposit.* adeoq; quicumq; litigantium vicerit, illi dabitur actio depositi sequestrariæ. Magis videtur obesse *l. 9. §. 3. ff. de dol. mal.* Verùm, propterea ibi actione præscriptis verbis cum sequestre agendum esse dicitur, quod actio depositi sequestrariæ, ob nondum impletam conditionem sub quâ depositum, scilicet dijudicationem litis nondum secutam, non poterat locum habere. Secundum legem enim & conditionem, deposito sive sequestro adjectam, erat demùm lite finitâ sequester obligatus ad restituendum, adeoq; ante litem finitam non erat locus actioni depositi sequestrariæ: Quia verò iniquum esset Sejum re carere, cum Titius iudicium nolit accipere; ideò recurritur ad actionem præscriptis verbis, quæ etiam aliàs, quando actio nominata non commode locum habet, instituitur *Magnif. Dn. Præses Exercit. ad Pand. 19. th. 1. & 2.*

T H. ULT.

Coronidis loco notes, eum, qui ex litigantibus sequestrationem

tionem judicis impedire, vel rem sequestratam quoquo modo præsumpserit occupare, jus, quod in re sequestrata fortè ipsi competit, amittere. *Clem. un. de sequest. possess. vers. si quis autem.* Etiam si is putaverit sequestrationem non esse jure factam: Quia pro judice præsumptio est justitiæ. *Gædd. in d. Clem. un. n. 8. Hillig. Don. Enucl. lib. 17. c. 2. l. A. Rutg. Ruland. part. 4. l. 4. c. 5. n. 1.* Verùm pœnam istam hodiè non amplius obtinere, sed alio modo secundum circumstantias ejusmodi violentos invasores puniri, tradunt *Clud. de Condict. furt. c. 12. n. 15. & 19. Perez præl. in C. tit. unde vi n. 31. Bicius rer. quotid. sect. 4. th. 185. & alii allegati à Magnif. Dn. Præside Exercit. 37. th. 32.*

Ptime WINTHEIMI, doctè spectami-
na mentis

Edis, Doctorum quæ Schola tota
probat.

Grator, & hósce tuos lætus collaudo labores:
Utq; Tibi pariant commoda multa, præ-
cor.

Ut pacis fias foelix faustusq; sequester,
faxit in excelsis, qui regit astra, DEUS.

Johannes Major D.

TE, stimulasse ferunt, Heros invictæ, Trophæa
Miltiadis; fama hinc claret in orbe tua.

D 3 Te

*Te stimulant itidem, que dat Themis alma, Tro-
phea;
Insequere, & voti postmodo compos eris.*

Eximio Dn. Respondenti, Amico suo,
ex animo gratulatur

D. Erasmus Ungepaur Decretal.
P.P. & Collegii juridici Or-
dinarius.

*Nobil. atq; Literatis. DN. RESPONDENTI,
Fautori & amico meo singulari.*

REs magna est, si quis clarâ sit stirpe crea-
tus:

Sed major, niti virtute, experte sepulchri:

Maxima, si quem nobilitent virtusq; genusq;

Jure igitur gemino tua fama decq; manebit,

Antiquâ de stirpe genus quod nobile ducis,

Et sacri volvis sinuosa volumina juris.

Maacte igitur gryphos legumq; resolvere no-
dos,

Sic meritæ referes largissima præmia palmæ!

Ita ex animo gratul.

D. Christoph Philip Richter
Com. Pal. Cas. Prof. P. &
Facult. Jurid. Senior.

WINT-

WINTHEIMI, augustæ Themidos lectissima
proles,
Pulpita dum scandis, Matre favente, sa-
cra,

Excipit adplausu meritò Te Legifer ordo
Noster, nec renuit ter-triplicata cohors.
Ille brabea parat studiis condigna; coronâ
Immarcesibili mox teget hæc ce caput.
Scilicet hoc meruit Virtus, meruere diesq;
Noctesq;, impensa tot, Dea-Diva Tibi!
Cumq; Viris, quos Belga colit, quos Gallicæ Tellus
Suspicit, hoc usus postulat intimior.
Comprecor: Euge tuos hos ausus redde **Ἰεσοῦ**
Proficuos, Patriæ redde, Tibiq; simul.

Pereximio Domino Respondenti
gratulatur

Johannes Thomæ
J. U. D. & P. P.

STATIUS HARBORDUS A VVINDHEIM
JUR. U. LITA EST.

Μετ' Ἀναξαρίττου.

VIR, TUA SEDULITAS HIS, UT ROSA
MUNDA VIREBIT.

Evolutio.

UT rosa mellitò flores præcellit odore;
Sic nos sedulitas vincit, **AMICE**, tua:
Hinc;

Hinc, quæ Diva Themis, quæ dent, TIBI, vo-
ra Themistæ

Accipe, quæq; simul turba novena probat:
VIR, TUA SEDULITAS HIS, UT ROSA MUNDA
VIREBIT;

Exemplo hunc oculis siste, juvena, tuis.

*Hæc Amicissimo suo Commensali debiti
honoris ac gratulationis
ergo deprop.*

M. Henricus Brummer
HAMBURG.

Dannmehr zum drittenmal den Rechten Thron be-
schreiten/
Ist/warlich/nicht umbsonst. Du suchst die hohe
Bahn/ (an
Als grosse Leute thun / die dich gleich Wolcken
von hier aus führt. Du wilst die Ewigkeit bestreiten.
wie? Göttin derer Schwerdt die Frommen weis zu räs-
chen;

Du edle Themis du! bist du nicht schon bemühe
zu seinem Purpurhut und einem Ehren-Lied?
Ist diesem nicht also? wie? wilst du gar nichts sprechen?
wol/ist versteh ich dich; wer schweigt/wess man
Ihn fragt/
das scheint so viel zu seyn/ als hab Er Ja ge-
sagt.

*Dieses setzte aus Schuldigkeit seinem hochgeehrten
Herrn Tischpursen und Stubengesellen*

Christian Carl Schalling.

Erratum Typographicum.

Verba initialia th. VI. *Quomodo ab aliis affinibus remediis?*
deleantur, & scribantur in margine.

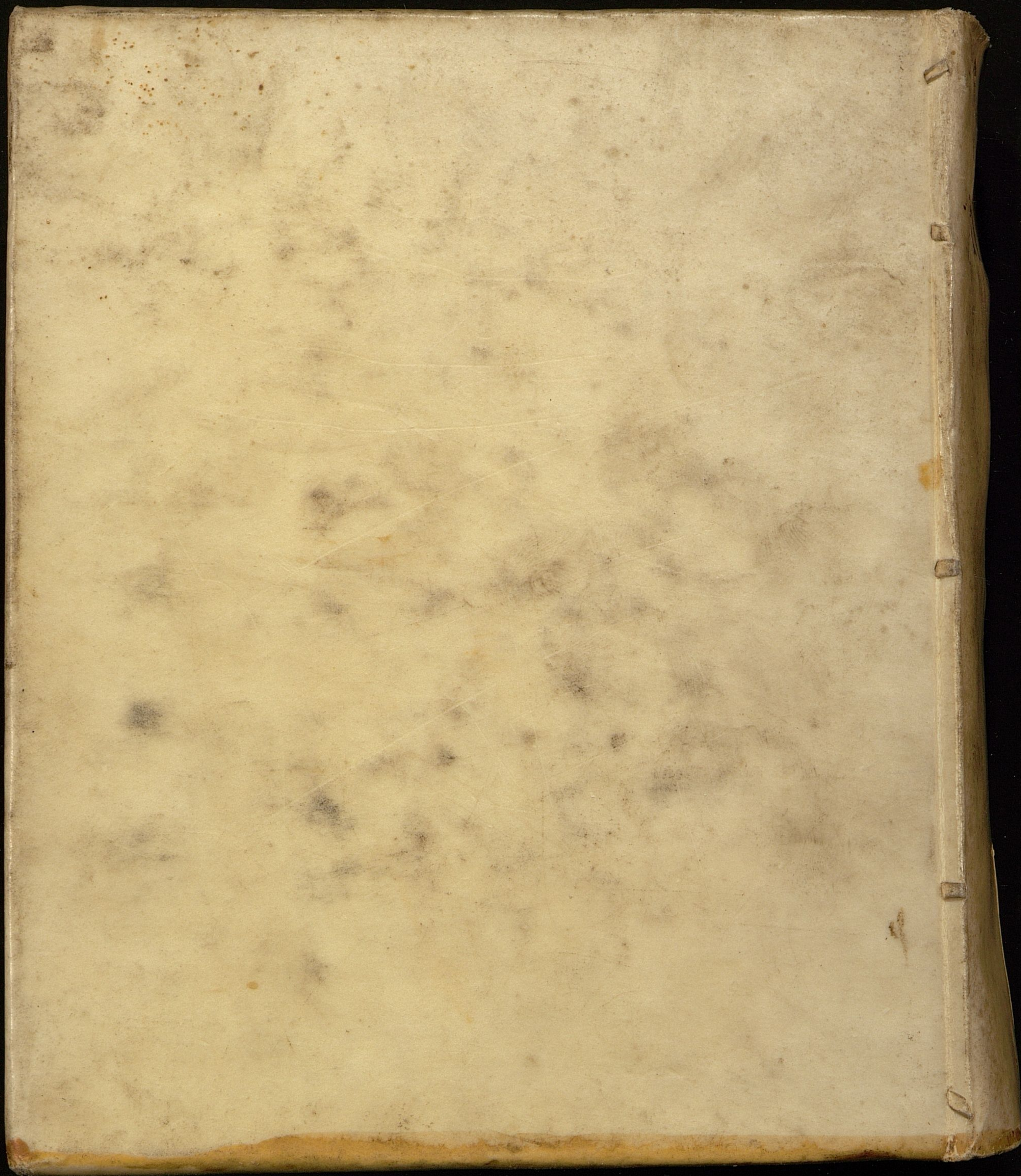
DA A 6620

ULB Halle 3
002 937 557

DA A 6620

45.
DISPUTATIO JURIDICA
DE
SEQUESTRO.

QVAM
DIVINÂ ANNUENTE GRATIÂ,
PATROCINANTE

VIRO
MAGNIFICO, NOBILISSIMO, AMPLISSI-
MO, CONSULTISSIMO ATQ; EXCELLEN-
TISSIMO

DN. GEORG-ADAMO Struben/
JCTO AC PROF. PUBL. FAMIGERATIS-
SIMO, ACADEM. H. T. RECTORE, CONSI-
LIARIO SAXONICO, DICASTERII PRO-
VINCIALIS ET SCABINATUS
ASSESSORE,

DN. PATRONO, PRAECEPTORE ATQ; PROMOTORE
SUO, OMNI HONORIS AC OBSERVANTIAE CUL-
TU AEVITERNUM COLENDO.

IN AUDITORIO JURIDICO

PUBLICE VENTILANDAM
PROPONIT

AD DIEM XXV. MAJ.

Statz Garbordt von Wintheimb.

J E N Æ

Excudebat CHRISTIANUS LAURENTIUS KEMPFIIUS.

